

„Privický“ humor

Vaľo má fajn husi. Fajtu. Ale gunár museou voľajakú mrcha zelinu zjesti, našiou ho ráno hore noháma hino pri Šteвовom múre. Žena vyrichtuvala Vaľa až hen do Rypnian kúpiti nového gunára. Vaľo išiou, kúpeou a prišiou podvečer pousiedmou persónkou spolu s gunárom. Žene sa ľúbeou. Nie Vaľo, ale gunár. Pekný bou, aj Števo ho pozávideou. Preišiou týždeň-dva, ale gunár voľajako nekonau službu. Krúťou hlavou Vaľo, krútila žena, krúťou Števo, učinky, strynky. Nedel’u nadránom to nedalo Vaľovi spať. Vyndie, lapí gunára, fúka, kuká, zasa fúka, zasa kuká, len sa v tom nevie vysomáriti. Zabúcha Šteвовi, Števo prinde, aj ten fúka a kuká, potom Vaľo fúka a Števo kuká a naopak, ale ani ancikrist sa v tom nevyzná. Nuž hanba sem, hanba tam, načim zavolati totku zo Sigote, tí sa tomu rozumejú. Totka prindu, Vaľo a Števo fúkajú, totčina kukajú: neni to gunár, je to hus. Vaľo zmeravie na kámeň. Keď prinde gsebe, vysype sa sneho šecko, čo sa v kaprálčine vyučou, až mu biľu odľahne. Poobede takúto korešpodenckartu piše do Rypnian: „Ag je ich hus gunárom, tak ich žena mvožu rukuvati do Bečkereku ginfanterii.“

Števo išiou z fotbalového zápasu, na torom Prividza prehrala 6 : 0. Hrdlo má vysknuté od kričania a čiľo sa d’alej srdí na sucu, na mustvo, na loptu, na ihrisko, ba aj na kamaráta Vaľa, kecca tento len vyškiera. Na samom ihrisku začne frff’ati a neprestane hrešiti: „To je čertisko ten socisko, keď naši prišli do švungu, už piš’au tou piš’al’ou, jedou ho pes! A tí naši chlapčiská sa neská ag olovení ftáci, gór beci. Labzuje to po celú noc a potom sa prinde na ihrisko vydrichmati, já jeho anciáša! A gdo to vid’ou, s takou loptou hrati, mala pupok, ag Vagmanov nos a visela s nej bagandžová šnórka. Ihrisko plné krtincov, to len ta zorati a zasiati gätelinu. A ty sa len škl’ab a choj si ešte sucu vyboškávati, kecca ti to ľúbilo.

Náš kraj, č. 15 z 1. 8. 1944

Odkaz redakcie:

Predpokladáme, že starší Prievádzania tento text dokážu prečítať tak, ako dakedy „privičtina“ znela. Ale čo mladí? Bude im to robiť veľký problém? Vari aj áno, lebo tak sa dnes hovorí, že mladí ľudia už nečítajú nič iné, len SMS-ky. Nuž a tie by sme zasa my, starší, tiež nedokázali čítať. Veru, každá generácia má svoje „speciality“. Tak príjemnú zábavu.